

DOTEK

Informace pro farnost Vlašim

Prosinec 2017

Náklady na vydání 8 Kč

**Panno blahoslavená, hle, anděl nese zvěst,
milost Pána veliká že tobě dána jest.**

Vážení a milí farníci a čtenáři Doteku,

V minulém čísle jsme se zabývali čtyřmi hlavními eucharistickými modlitbami, a to spíše technicky a obecně. V tomto článku bych se chtěl věnovat jejich spiritualitě, tedy duchovnímu poselství a hloubce, kterou nám nabízejí.

Spiritualita eucharistické modlitby

Když se papež Benedikt XVI. v roce 2006 vydal do italského městečka Albano, chtěl se zvláště setkat také s místními kněžími a besedovat s nimi. Z liturgického hlediska jsou jeho slova z tohoto setkání velmi důležitá. Emeritní papež zde mimo jiné hovořil o eucharistické modlitbě a upozorňoval kněze, že pro mnohé věřící je tato dlouhá a monotónní modlitba dosti nesrozumitelná. Nicméně, dodal, že pokud se kněz modlí kánon dobře, zbožně a usebraně, je to ta nejlepší katecheze pro věřící laiky o mešním kánonu. Varoval před kněžími, kteří za nejdůležitější část mše sv. pokládají kázání (což se obvykle pozná na jeho délce) a kánon pak jen odhrkají jako něco zbytečného a nepodstatného¹. V podobném duchu i papež František varuje kněze v exhortaci *Evangelii gaudium*. Zkrátka jde o to, zda do středu liturgie klademe sebe samotné a své žvanění, nebo jednání a působení samotného Krista, který v mešním kánonu zpřítomňuje svou oběť pro nás a naši spásu. To je ale spíš podnět pro zpytování svědomí pro nás kněze...

Jak nám připomínají Všeobecné pokyny k Římskému misálu (v bodě 78), eucharistická modlitba je středem a vrcholem celé mše sv. V této slavnostní modlitbě se celá Církev obrací na Boha Otce ve spojení s Kristem v síle Ducha Svatého. Každý kánon zahrnuje tzv. *epiklezi*, tedy prosbu adresovanou Duchu Svatému, aby božskou mocí proměnil chléb a víno v Tělo a Krev Krista. Tu následuje *zpráva o ustanovení Eucharistie*, která ale není jen vzpomínkou na události poslední večeře, nýbrž skutečným zpřítomněním Kristovy oběti na kříži a proměňováním chleba

---

¹ Přitom je zajímavé, že například malé děti připravující se na první svaté přijímání mají v těchto věcech podivuhodně jasno – přirozeně vnímají, že to nejposvátnější při mši sv. se odehrává právě při kánonu, při proměňování a zpřítomnění Kristovy oběti na kříži.

a vína v Tělo a Krev Krista. Po ní následuje tzv. *anamneze* (řecky doslova vzpomínání, vzpomínka, památka), v níž se shrnuje vše, co pro nás Pán Ježíš udělal (vlastně jde o stručný souhrn dějin spásy – dějin Boží péče o člověka a jeho stálé zachraňování a vysvobožování z moci hříchu a zla). V kánonu se nachází také *prosby* či *přímlyvy*, v nichž prosíme za celou církev (právě při mši sv. a kánonu hlouběji zakoušíme tzv. společenství svatých, tedy sounáležitost a propojenost mezi členy Církve napříč časem a prostorem; společenství mezi jejími živými i zemřelými členy), papeže a biskupy, kněze i věřící lid, za zemřelé i za účastníky mše sv. Kánon končí tzv. velkou doxologií, která je chvalozpěvem na Nejsvětější Trojici: „Skrze Něho a s Ním a v Ném je Tvoje všechna čest a sláva, Bože Otče všemohoucí, v jednotě Ducha Svatého po všechny věky věků“. Věřící pak na doxologii odpovídají svým „Amen“.

Duchovní autoři i velcí liturgisté v čele s posledními papeži připomínají věřícím, že tyto modlitby mají živit jejich osobní modlitbu. Pokud eucharistické modlitbě nerozumím nebo se při ní obtížně soustředím, je potřeba s tím něco dělat. To nejmenší je najít si text některé z eucharistických modliteb (např. v kancionálu, misálku na každý den, na Internetu) a seznámit se s ním, promyslet a promeditovat si ho. Někteří věřící si dokonce nosí svůj misálek na mši sv. a celou mši v něm sledují – pomáhá jim to soustředit se a být více ponořeni do modliteb, které nejen slyší, ale také mají před očima. Texty těchto eucharistických modliteb jsou velmi krásné a bohaté.

Jak jsem zmiňoval v minulém článku, každá eucharistická modlitba má trochu jiné uspořádání a důrazy, nicméně se navzájem vhodně doplňují. Římský kánon začíná impozantním *Te igitur*: „Proto skrze Ježíše Krista, Tvého Syna a našeho Pána, pokorně žádáme a prosíme, dobrotivý Otče: Přijmi a požehnej † tyto dary, tuto oběť svatou a nekrvavou...“ a dále připomíná jednotu s papežem, místním biskupem a celou církví včetně svatých a andělů v nebi spojujících se s konkrétním společenstvím slavícím mši svatou třeba i v malém venkovském kostelíku. Je tedy vyjádřením víry v to, že nikdy nejsme sami: patříme do společenství Církve a vždy máme po boku anděly a svaté; vždy je zde někdo, kdo se za nás modlí, posiluje nás a chrání nás. Každá mše sv. je tedy jakýmsi

kouskem nebe, které už zakoušíme na zemi – je jakousi štěrbinou, kterou k nám proniká andělský zpěv a modlitby svatých z nebe. Třetí eucharistická modlitba nám zase svým začátkem připomíná, že naše důvěra v Boží milosrdenství se v posledku zakládá na Jeho nekonečné dobrotě a lásce, která je zdrojem všech dober a darů, jimiž nás zahrnuje: „Vpravdě jsi svatý, Bože, a právem Tě chválí všechno, co jsi stvořil: Neboť skrze svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, mocí Ducha Svatého všemu dáváš život a všechno posvěcuješ; a ustavičně si shromažďuješ lid, aby od východu až na západ byla Tvému jménu přinášena oběť čistá“. Nejen, že každý věřící čerpá z plodů Kristovy spásné oběti, ale celé stvoření má na ní účast a čerpá z ní požehnání.

Římský kánon jako jediný předpokládá dva momenty, kdy se kněz odmlčí, aby v tichosti prosil za živé a zemřelé (a věřící se k němu mohou přidat). Jedná se o tzv. *memento*, které dělíme na vzpomínku na živé („Pamatuj, Bože, na své služebníky a služebnice, které ti dnes připomínáme“) a vzpomínku na zemřelé („Pamatuj také, Bože, na své služebníky a služebnice, kteří nás předešli se znamením víry a spí spánkem pokoje“). Tedy, každý může připojit své úmysly, za něž se přichází při mši sv. modlit. To nám připomíná i dovětek po prvním mementu: „Pamatuj také na všechny kolem shromážděné; vždyť jejich víru i zbožnost znáš. Za ně Ti přinášíme a oni Ti přinášejí tuto oběť chvály za sebe i za všechny sobě blízké, za život v bezpečí, za vykoupení a naději ve spásu a modlí se k Tobě, Bože věčný, živý a pravý“.

První eucharistická modlitba také jako jediná věřícím připomíná i onu hroživou možnost zatracení: "Vysvobod' nás od věčné záhuby a připočti k zástupu vyvolených"². I tento aspekt patří k poselství evangelia – bez něj by pomyslná paleta barevných odstínů byla nekompletní. Připomíná tedy věřícím jejich zodpovědnost za vlastní svobodné jednání a ukazuje, že

---

² Právě proto je Římský kánon tak neoblíbený v některých pomýlených křesťanských kruzích, které by nejraději popřely jakoukoli zmínku o ďáblu a peklu buď proto, že už v ně nevěří, nebo proto, že nechtějí věřící "zneklidňovat" a "strašit". Pokud ale čteme evangelia poctivě, vidíme, že Pán Ježíš se neostýchal o těchto skutečnostech mluvit (a mluvil o nich hodně) aby vlašné a zatvrzelé vyburcoval k obrácení.

duchovní život je spojen s bojem proti ďáblu, hříchu a nám samotným – naší lenosti, polovičatosti a vlažnosti.

Někteří liturgisté si všímají toho, že každá eucharistická modlitba vlastně sleduje věrně to, co Pán Ježíš dělal při poslední večeři: vzal chléb, vzdal díky Otci a požehnal ho, lámal a dával svým učedníkům. Slovům „vzal chléb“ odpovídá *ofertorium* (obětování, přinášení darů a následná modlitba nad dary). Slova „vzdal díky a požehnal“ se zase odrážejí v celé eucharistické modlitbě od preface až do závěrečné velké doxologie. Rozlámání chleba pak odkazuje na tzv. obřady připravující na sv. přijímání (Otčenáš, pozdravení pokoje a lámání eucharistického chleba) a poslední ze čtveřice – „dával svým učedníkům“ – se celkem očekávaně zrcadlí v obřadech sv. přijímání a následné modlitbě po přijímání.

Pokračování příště

Milý nepochopený Ježíšku

z knihy Otevřené dopisy , vydalo Karmelitánské nakladatelství

Milý Ježíši,

tentokrát chci napsat přímo tobě. Především proto, že když mluvíme s tebou, snáze pak mluví lidé o tobě. Potom proto, že teď píšou „dopisy Ježíškovi“ jen děti. A mně se líbí cítit se dítětem a občas se jím znovu stát. Což jsi kdysi neřekl, že nevejdeme do nebeského království, nestaneme-li se nejdříve znovu dětmi?

Poslze se mi zdá spravedlivé, abychom pokaždé odpověděli na četné „dopisy“, které jsi nám napsal, které nám dosud píšeš a které my ani nečteme.

Víš, jaký je rozdíl mezi dopisem adresovaným tobě a dopisem určeným lidem, jako jsem já? Určitě to víš! Jinak než my. Ty čteš mezi řádky

a zpytuješ naše srdce. Umíš jít ke kořeni problémů, umíš vystihnout pravý a hluboký smysl našich slov.

Milý Ježíšku, naše dějiny, ty dějiny, do kterých ses chtěl sám vtělit, se zmítají mezi nedůvěrou, dvojsmyslnostmi, neurčitostmi, předpojatostmi. Věř mi, není vždycky lehké žít v naší době.

A jesličky, které jsi vnukl svatému Františku z Assisi v Grecciu, si nedovedu přes jejich proslulou věčnou platnost zařadit do historie dnešní doby. Hrozí jim, že se stanou neplodnou a akademickou tradicí, pokud se jí už nestaly. Je fakt, že mnozí z nás dávají přednost vánočnímu stromu.

V jednom „dopise“, který jsi dal napsat apoštolu a lékaři Lukášovi, abys nás seznámil s podrobnostmi svého narození, jsem četl: „V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel, to je Kristus Pán! ... Na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení.“ Když se rozhlédnu kolem sebe, nenajdu pokoj, který jsi nám přišel dát: mnoho válek ničí celé národy a obyvatelstvo země (té země, kterou jsi stvořil); a potom potraty, mafie, lupičské bandy, homosexuálové, násilnosti na dětech, opuštění staří lidí, narkomani, nemocní na AIDS, bezdomovci... To všechno ti nic neříká? Což snad nás už nemiluješ? Ale jak bys nás mohl nemilovat, když ses pro nás narodil, stal se člověkem, a byl jsi ukřižován jako ledajaký zločinec? Tak mi řekni, proč tohle všechno? Máme hledat příčinu v sobě?

Když ses narodil, zpívali tvoji andělé: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj.“ Jsi tedy pokojem ty, přítomný mezi lidmi? Je-li tomu tak, vysvětlí se všechno: jestliže pokoj, pravý pokoj, jsi ty, znamená to, že ještě nejsme tebe plní. Ne všichni tě přijali. Dej nám tedy svůj pokoj, vlij do nás Ducha, který by v nás vzbudil touhu po něm, abychom po něm toužili, jako prahne jelen po prameni!

A pak věz, že vypadá divně, když ses chtěl narodit ve chlévě a chtěl jsi mít mermomocí místo kolébky jesle. Věru krásné! Napřed se dáš zvěstovat od andělů jako Kristus Pán, jako Král vesmíru, jako Král králů, takže to vydráždí Herodův hněv a strach, a potom se narodíš ve chlévě!

Já nemohu vědět (mohu si to jen představit), jak reagovali mudrci, když se ti přišli poklonit. Byli to přece králové! Ale je jisté, milý Ježíši, že si nejen klekli a poklonili se ti, ale že to udělali ve chlévě. Kdoví, zda se okázala

a nádherná roucha Kašpara, Melichara a Baltazara nezamazala od volského a oslího hnoje! ...

A když pomyslím, jak se tvoji pozemští rodiče, Josef a Maria, museli namáhat, aby našli tenhle chlív! Nač všechna tahle chudoba? Odpověď jsem našel v krásné básni Lamberta Nobeniho nazvané *Proč jsem se narodil*. Bůh tam říká: „Narodil jsem se, aby ses uměl od sebe odpoutat. Narodil jsem se chudý, abys mě mohl pokládat za jediné bohatství. Narodil jsem se ve chlívě, aby ses naučil posvěcovat každé prostředí ...“

Nechtěl jsi snad tajemně spojit chudobu betlémské jeskyně se svým křížem? Podle toho, co říká Pavel, žid z Tarsu, kterého jsi obrátil na cestě do Damašku, se mi zdá, že je tomu tak: On (to myslel na tebe, milý Ježíši) obě dvě části (židy i pohany) spojil v jedno lidstvo, zjednal pokoj a ze dvou národů udělal jediného nového člověka. Křížem usmířil obě strany s Bohem v jediném těle, aby tak sám na sobě udělal konec onomu nepřátelství.

Je to pravda, Ježíši! Každý rok, když nastanou Vánoce, mluvíme nezbytně o tvých chudých. Ale omezujeme se jenom na toto, protože chudí jimi zůstávají pořád. Dokonce jsou čím dál chudší, ve prospěch těch několika málo, kteří jsou čím dál bohatší. Měl jsi pravdu, když jsi nás upozorňoval: „Chudé budete mít vždycky s sebou.“

Chceš, abychom tě poznali a přijali v ubohostech člověka, v temných poutech drogy, ve strachu nemocných na AIDS, v zoufalství bezdomovců, nezaměstnaných, hladových, v nejistotě Maročanů, Afričanů, v iluzích Albánců, v osamělosti starých lidí, v tupých očích znásilněných hošíků, v útržcích masa potratem usmrcených dětí, v odstrkování člověka prostě jen proto, že je jiný. Zatímco dál mluvíme o chudých, protože se nám to líbí. Protože je to móda.

Před několika roky jeden kněz – nepřilíš pochopený i v tvé církvi – don Lorenzo Milani – nám říkal, že „je třeba razit cestu chudým, ale ne razit cestu sobě (zajišťovat si kariéru) pomocí chudých“. Bude tato věta něco znamenat pro naše politiky, vládní činitele, ekonomy, správce?

Jak vnímat lidskou chudobu tváří v tvář tvé chudobě? Jak slavit důstojně Vánoce tvé chudoby? „Je dobré dát, když nás o to žádají. Ale lepší je

pochopit, když nás o nic nežádají. A pro toho, kdo je velkodušný, je větší radostí hledat chudého než dávat," napsal Chálíl Džibrán.

Milý Ježíšku, nakonec se tě chci zeptat na jednu věc: proč v den Vánoc nepošleš způsobem, jaký ty znáš, plačícím, trpícím, chudým poselství, které jsi odevzdal onomu bezejmennému Brazilci?

"Dnes v noci jsem měl sen. Zdálo se mi, že kráčím po pláži v doprovodu Pána ... a na obrazovce noci byly promítnuty všechny dni mého života. Zejména jsem si všiml, že každého dne mého života se na filmu ukázaly stopy v písku: jedna moje a jedna Pánova. Šel jsem stále dál, až byly všechny dni u konce. Ohlédl jsem se, lépe jsem se podíval na film a zjistil jsem, že v některých místech byla jen jedna stopa ... Odpovídala nejtěžším dnům mého života, byly to dni větší úzkosti, většího strachu, utrpení, boje nebo bolesti ... Tu jsem se obrátil k Pánu a zeptal se ho: „Pane, ty jsi mi řekl, že budeš se mnou po všechny dny mého života, a já jsem souhlasil, že budu žít s tebou. Ale proč jsi mě nechával samotného právě v nejhorších chvílích mého života?“ A Pán odpověděl: „Synu, miluji tě nekonečnou láskou a opravdu jsem ti řekl, že budu s tebou stále po celé cestě tvého života a že tě neopustím ani na okamžik. A opravdu, nikdy jsem tě nenechal samotného ... Ve dnech, ve kterých jsi viděl jen jednu stopu v písku, jsem tě nesl v náručí.“ (bezejmenný Brazilce)

Milý Ježíšku, právě proto, že tě nedokážu pochopit, tě mám rád.

ADVENTNÍ KVÍZ

Advent je doba, kterou bychom neměli promarnit. Čekáme nejen na příchod Pána Ježíše o Vánocích, ale také na konci života. Každý se jednou osobně setkáme s Pánem Ježíšem. Proto tajenka našeho kvízu obsahuje důležitou připomínku. Zjistiš ji, když ze tří možností vybereš jednu, a písmeno, které je před správnou odpovědí, doplníš vždy dole do připraveného polička.

1. Advent je vždy

C – o prázdninách

O – před Velikonocemi

P – před Vánocemi

2. „Advent“ znamená

O – radost

Ř – příchod

I – děkování

3. Advent má

N – většinou 3 neděle

I – vždy 4 neděle

C – různý počet nedělí

4. Advent je

P – období

E – liturgický předmět

S – mešní kniha

5. Předchůdce Páně je

R – sv. Jan Křtěl

U – sv. Petr

P – sv. Pavel

6. Otec Jana Křtitele je

E – Izaiáš

V – Zacheus

A – Zachariáš

7. Jan Křtěl je

V – starší než Ježíš

E – mladší než Ježíš

N – na den stejně starý

8. K Marii přišel anděl

O – Rafael

T – Gabriel

A – Michael

9. Nazaret je

A – v Egyptě

V – v Judsku

E – v Galileji

10. Mariina příbuzná je

K – prorokyně Anna

U – Veronika

S – Alžběta

11. Z rodu Davidova

M – byl pouze Josef

E – byli Josef i Maria

D – byla pouze Maria

12. Jméno Ježíš

: – vybrala Maria

? – vybral Josef

! – oznámil anděl

TAJENKA:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Ze života farnosti

Neděle 3. 12. – 1. neděle adventní

Neděle 3. 12. od 15 h – adventní koncert skupiny Vlašák, farní kostel Vlašim.

Neděle 3. 12. od 18:30 do 19:30 – duchovní obnova pro mládež, farní kostel Vlašim

Čtvrtek 7. 12. od 18 h – adventní koncert (Karolína Janů), farní kostel Vlašim

Sobota 16. 12. od 16 h – divadlo Víti Marčíka, kostel v Domašíně

Prodej křesťanské literatury proběhne u kostela sv. Jiljí ve Vlašimi **v neděli 17. 12. 2017 od 9:00 do 12:30**. Tel. 732 328 288 (Jiří Foller). V nabídce jsou knihy, kalendáře a devocionálie z produkce Karmelitánského nakladatelství a dalších vydavatelů.

Pondělí 18. prosince od 14 h – předvánoční zpovídání, farní kostel Vlašim

Vánoční koncert souboru historických hudebních nástrojů **Musica da chiesa** (P. Jaroslav Konečný, Tomáš Najbrt) se uskuteční v pátek **29. prosince 2017 v 18 h** v Muzeu Podblanicka (zámek Vlašim).

Neděle 7. ledna 2018 od 15 h – vánoční koncert Podblanického smíšeného sboru a orchestru pod vedením Jiřího Volka (zazní Česká mše vánoční J. J. Ryby)

Výtěžek Misijního koláče 2017

S velkými díky všem dobrým lidem oznamuji, že na Misijní koláč 2017 jsme od asi 35 pekařek přijali dobroty, z nichž jsme vytvořili 108 bohatých a pestrých balíčků. Při nedělním rozdávání jsme obdrželi Kč 11 430, které odešleme na konto Papežských misijních děl k podpoře hladovějících dětí a sirotků.

Mirka Ptáčková

28. 10. 2017 oslavil 10. výročí svého jáhenského svěcení Ing. Mgr. Roman Farion. Děkujeme mu za jeho službu pro naši farnost a vyprošujeme Boží požehnání do dalších let i další služby.

24. prosince oslaví své narozeniny pan kaplan P. Petr Havlík a 14. ledna pak také pan vikář P. Jaroslav Konečný. Vyprošujme oběma, ať jim každý den Pán žehná, naplňuje je pokojem a radostí a Panna Maria ať je oba chrání a opatruje.

Farní charita Vlašim

Národní potravinová sbírka 2017

Na sv. Martina, v sobotu 11. 11. 2017, měli lidé v celé České republice možnost přispět do 5. ročníku Národní potravinové sbírky. Již počtvrté se sbírky účastnila také Farní charita Vlašim. S letošním ročníkem pomáhalo Charitě Vlašim **28 dobrovolníků a pracovníků**, vybírali trvanlivé

potraviny a drogistické zboží ve třech obchodech: v Tesco Vlašim, Tesco Zruč nad Sázavou a prvně také v Bille Vlašim. Veškeré vybrané zboží převezli do Místa vzájemné materiální pomoci – Charitního „obchůdku“ ve Vlašimi, kde se vše počítalo, třídilo a ukládalo.

Za 12 hodin se podařilo získat **pro potřebné osamělé seniory, samoživitelky a jejich děti, rodiny ve finanční tísní a další lidi v nouzi rekordních 2 644 kg trvanlivých potravin a hygienických potřeb**, které zůstávají ve Vlašimi. To je o 1 138,9 kg více než v loňském roce. Konkrétně v Tesco Vlašim přispěli lidé 1 299,5 kg trvanlivých potravin a drogerie, v Bille ve Vlašimi 808,1 kg a v Tesco ve Zručí 536,5 kg.

Setkávali jsme se většinou s milým přístupem. **Každý mohl přispět dle svých možností** – někdo přinesl jeden balíček těstovin, jiný celý nákupní košík (nebo dokonce dva). Zajímavým darem v podobě 12 zubních past přispěl jeden pán v Bille. **Některé lidi zajímalo, co nám chybí, co mají koupit**, jeden pán nás poprosil, jestli bychom vybrali za 500 Kč do jeho košíku, co je třeba. Přidali jsme to k jeho nákupu, on to společně se svým nákupem zaplatil a poté nám daroval. Někdo na sbírku při nakupování úplně zapomněl a vrátil se nakoupit ještě jednou, nebo nám dal peníze či stravenku, abychom něco koupili my. **Vážíme si každé instantní polévky, balíčku mouky, toaletního papíru, ... děkujeme všem, kteří nejsou lhotejní k lidem v tíživé životní situaci.**

Potkali jsme se také s lidmi, kteří by sami materiální pomoc potřebovali. Na jedné „babičce“ byla vidět skutečná lítost, že nemůže do sbírky přispět. Říkala, že poslední tři dny před důchodem mívá peníze jen na to, aby přežila o pečivu. **Každý potřebný má možnost přijít do naší Občanské poradny a řešit svou situaci s naší sociální pracovnící.** Na základě sociálního šetření a doporučení sociálního odboru či úřadu práce se společně domluvíme na možné materiální pomoci, která je v podobě konkrétních kusů a druhů potravin, drogerie, ošacení či drobného domácího vybavení zaznamenána v kartě materiální pomoci potřebného. S vystavenou kartou si jde potřebný materiální pomoc vyzvednout do místa vzájemné materiální pomoci – Charitního „obchůdku“ ve Vlašimi nebo Charitního „šatníku“ v Benešově.

Za FCH Vlašim, D. K.

Program prosinec 2017

5. 12. 2017 – 14:00 – Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

7. 12. 2017 – 15:00 – Klub seniorů – výroba adventního svícnu

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

12. 12. 2017 – 14:00 – Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

14. 12. 2017 – 15:30 – Přednáška PhDr. Ireny Lesové

Téma: Význam tajemství v životě lidí

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

14. 12. 2017 – 16:30 – Recepty a vychytávky na nepečené cukroví

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

19. 12. 2017 – 14:00 – Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

21. 12. 2017 – 15:00 – Vánoční setkání – posezení, zpěv, cukroví

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

28. 12. 2017 – 15:00 – Bingo soutěž o ceny, společné zakončení roku

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

Vážení přátelé,

blíží se konec roku a přípravy na **Tříkrálovou sbírku 2018** jsou v plném proudu.

Sbírka se provádí do zapečetěných pokladniček s charitním logem, do jiných pokladniček nelze sbírku provádět. Tříkrálová sbírka 2018 se v pražské arcidiecézi bude konat v termínu **od 01.01.2018 do 14.01.2018**. Koledovat se může každý den dle počtu koledníků, jejich sil a přízně počasí. Ve Vlašimi a okolí se nejčastěji koleduje v sobotu. V roce 2018 vychází první sobota na 6. ledna 2018, tedy na Tři krále, druhá sobota na 13. ledna 2018.

Každý rok se **65 % výtěžku sbírky vrací do Farní charity Vlašim**, 15 % využívá na své projekty diecézní Charita (ADCH Praha), 10 % je zasíláno na podporu projektů v zahraničí a 5 % pokrývá režii sbírky.

Z finančních prostředků získaných v TKS 2018 plánuje podpořit ADCH Praha tyto své projekty:

- Humanitární středisko ADCH Praha
- AD Brandýs na Labem pro pomoc matkám s dětmi
- **Vybudování komunitního centra Farní charity Vlašim**
- Podpora České nemocnice v Ugandě.

Při Tříkrálové sbírce 2017 se ve Vlašimi a okolí vybralo neuvěřitelných 448 529 Kč.

Doprovodné akce FCH Vlašim na podporu Tříkrálové sbírky:

- 4. ročník Výtvarné soutěže pro děti Tříkrálové pomáhání, tentokrát na téma: Jak chci pomáhat, až budu dospělý/dospělá. Uzávěrka soutěže je 10. ledna 2018.
- Pro tříkrálové koledníky promítání pohádky ANDĚL PÁNĚ 2 v neděli 3. prosince ve vlašimském kině od 15:00 a 17:00 hodin.
- Žehnání tříkrálovým koledníkům.
- Benefiční koncert „Děkujeme Vám! 2018“ v sobotu 10. února 2018.

V závěru Vám všem přeji klidné a požehnané prožití svátků vánočních a v roce 2018 pevné zdraví, hodně štěstí, lásky a životní pohody.

*Jana Srbová – koordinátorka Tříkrálové sbírky pro Vlašim a okolí,
e-mail: trikralova.sbirka@charitavlasim.cz, tel.: 732 277 256*

VÁNOČNÍ POŘAD BOHOSLUŽEB 2017

	Vlašim	Domašín	Kondrac	Velíš	Vraco vice
sobota 23. 12.	večerní mše se nekoná	18:00 s nedělní platnosti	18:00 s nedělní platnosti		
4. neděle adventní 24. 12.	9:30	ranní mše se nekoná	ranní mše se nekoná	8:00	
24. 12. Štědrý večer	16:00 dětská	22:00 půlnoční	24:00 půlnoční	22:00 půlnoční	
	24:00 půlnoční				
pondělí 25. 12. Boží hod vánoční	9:30	8:00	9:30	8:00	11:00
	11:00				
úterý 26. 12. Svatého Štěpána	9:30	8:00	9:30	8:00	
středa 27. 12. Sv. Jana ev.	18:00 s žehnáním vína				
čtvrtek 28. 12.	8:00				
pátek 29. 12.	17:00				
sobota 30. 12.	18:00				

neděle 31. 12.	9:30	8:00	9:30	8:00	
	11:00				
pondělí 1. 1. 2016 Slavnost Matky Boží Panny Marie	9:30	8:00	9:30	8:00	
	11:00				

Požehnané svátky Narození našeho Pána
všem vyprošují
P. Jaroslav Konečný, farář,
a P. Petr Havlík, kaplan

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46,
Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz
Vychází 10x ročně, uzávěrka 15. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč
Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim